

sene van buiten het gezin. Hoe dit binnen de gezinnen ligt is veel moeilijker uit te zoeken. Daar ligt (nog) een enorme zwijgcultuur omheen, waarbij vooral loyaliteit van kinderen naar ouders toe een belangrijke factor speelt bij het niet direct bespreekbaar maken van machtsmisbruik door ouders.

Op de vraag hoe basisscholen thema's als relaties en seksualiteit bespreekbaar kunnen maken organiseren de gezamenlijke GGD's dit jaar in de week van 19 t/m 23 maart voor de zevende keer de 'Week van de

Lentekriebels'. Inmiddels neemt ook een aantal scholen van de Dr. Schaepmanstichting al weer enkele jaren deel aan dit programma. Tijdens de lessen, die dagelijks in elke groep kunnen worden gegeven, wordt onder meer behandeld hoe op respectvolle wijze hiermee is om te gaan, zodat kinderen en volwassenen zich open en weerbaar durven op te stellen en daarmee op respectvolle wijze leren om te gaan met elkaars kwetsbaarheden.

Gerrit Klaassen, identiteitsbegeleider

Foto's nieuwjaarsreceptie Rudy Steentjes

COLUMN

Connexion

Beste lezer, hebt u wel eens het gevoel dat er veel wetenschappelijk onderzoek wordt gedaan naar onbenulligheden? Bent u het er ook mee eens dat staatssecretaris Zijlstra wil bezuinigen op dit soort onderzoeken? Voorbeeld: Mensen die resultaat van hun werk zien zijn gelukkiger en minder vaak in de ziektewet. En wie zijn dat zoal? Productiemedewerkers, lasserders etc. Managers en grootverdieners blijken vaker ongelukkig. Hun resultaten worden behaald door hun medewerkers. En ook al wordt hun banksaldo maandelijks behoorlijk geupdate, geld alleen maakt niet gelukkig. In het onderwijs zitten nogal wat somberaars, blijkt uit het onderzoek. Want de resultaten zijn pas duidelijk op lange termijn. Uw columnist zit in een spagaat. Hij kent de somberaars maar ook de positivo's die alles wat

een kind presteert de hemel in prijst, ook al ligt dat ver onder het niveau. Het is zaterdag 21 januari 2012. FC Twente heeft met 5-0 gewonnen van RKC en ik kom om 22.00 uur aan op het NS station in Hengelo. Ren naar lijn 11 om de bus naar de Hasseleres te halen. De chauffeur, een vrolijke Surinamer of Antilliaan, heet ons hartelijk welkom en we nemen plaats tussen een handjevol Twente-supporters en andere passagiers. Om 22.03 uur pakt hij zijn microfoon. "Ladies en gentlemen your captain is speaking, it's a very nice evening and I'll bring you to the place you want." En terwijl hij de bus in beweging zet

neemt hij ons mee met "We are the champions". En al zingend met het licht uit gaat onze rit huiswaarts. Elke meneer en mevrouw die uitstapt bij de halte krijgt een hartelijke dank en hij spreekt de hoop en het vertrouwen uit dat hij later weer eens onze gastheer mag zijn. Deze buschauffeur heeft gastheerschap ten volle benut om resultaat te zien. Heb ik gedroomd? Nee... het is mij met anderen overkomen. En de combinatie geluk vinden in het werk en gastheerschap lijkt me een meesterlijke uitdaging voor somberaars.

COLOFON

Uitgever
Dr. Schaepmanstichting
Enschede, Enschedesestraat 68
7551 EP Hengelo
Tel. 074-242 45 45
Fax. 074-291 83 40

Redactie:
Yvonne ter Elst
Albert Groot Rouwen
Marcel van Harten

Lay-out:
Ton Baake

Email: secretariaat@drschaepmanstichting.nl

Schaepmanbulletin

Uitgave van de Dr. Schaepmanstichting

Pagina 1
Citaten
Edith Stein in het nieuws

Pagina 2
GMR
In memoriam
Sloop Kardinaal Alfrinkschool

Pagina 3
Nieuwjaarsreceptie

Pagina 4
Dag uit het leven van Anita
Ensink
Kinderditz

Pagina 5
De Bleek, onze dorpschool
Nieuwbouw Telgenkamp

Pagina 6
Geef de pen door: Marian
Baake

Pagina 7
Rapporten misbruik minderjaren

Pagina 8
Column: Connexion

CITATEN

In plaats van een woord van de redactie in deze kolom, enkele citaten uit de nieuwjaars toespraak van de voorzitter van het College van Bestuur, Hans Timmen.

'Trots, want ik zie zoveel ontwikkelingen op onze scholen. Trots dat weer het aantal leerlingen is toegenomen in een krimpende markt.'

'Passend onderwijs is voor ons geslaagd als een kind op de vraag, *past het bij jou*, zegt: *ik leer veel op mijn school en heb er veel vrienden*. En het is ook geslaagd als medewerkers zeggen, *ik werk met plezier*.'

Als wij, als College van Bestuur, contact hebben met externe partijen waarmee we samenwerken, dan horen we hoe plezierig men de sfeer op de Schaepmanscholen vindt en hoeveel werk daar de afgelopen jaren is verzet.

'Voor mij is ambitie vooral de passie om elke dag bezig te zijn om het elke dag weer beter te kunnen dan gisteren. Een passie die energie geeft in plaats van energie vreet.'

'Mag je daar bij lol maken? Ja, als je blijf! En moet je jezelf dan heel serieus nemen? Natuurlijk, maar niet te! Mag het dan ook eens een keer over iets anders gaan dan onderwijs? Maar natuurlijk!'

EDITH STEIN IN HET NIEUWS

Voor Manon Ketz, directeur, en de andere medewerkers van PABO Edith Stein was het pijnlijk dat de Twentsche Courant Tubantia in november vorig jaar de kwaliteit van deze hogeschool publiceerde onder de kop: "Pabo Edith Stein liet studenten aan lot over". Want als je volgens de Keuzegids HBO Voltijd 2012 tot de drie minst presterende opleidingen behoort heb je wel iets uit te leggen. Zeker in de tijd dat het onderwijs flink onder vuur ligt omdat onze prestaties steeds verder wegzakken zoals op de ranking van PISA onderzoeken.

Met z'n allen vinden we dat de man en vrouw voor de klas er toe doen dus

willen we natuurlijk ook iemand voor de klas die goed is opgeleid. Het onderzoek vond plaats op een minder geschikt moment. Maar dat is voor mevrouw Ketz geen excuus. Ze onderkent het probleem dat studenten hadden bij de vraagsturing die de opleiding van hen vroeg. De weg van aanbodgerichte programma's is al volop ingezet, ook voor de meting. Daarbij hebben studenten een vaste studieloopbaan begeleider, zowel op het gebied van theorie op de academie als op het praktisch domein tijdens de stages. Daar waar hij in staat is zelfstandig het curriculum te verwerven is dat mogelijk, anders blijft bege-

leiding vanzelfsprekend. Uiteindelijk zijn het stagebegeleiders van de basisscholen die samen met de instituutbegeleider bepalen of de voortgang voldoende is, of de student over voldoende competities beschikt om door te gaan. De student krijgt een bindend studieadvies. Bij het behalen van minder dan 40 van de 60 zogenaamde credits

Manon Ketz, directeur Edith Stein

is dat negatief en zal de student de opleiding moeten beëindigen. Dat is de kern van het veranderingsproces dat al in 2008 is ingezet. Om een nuance aan te brengen geeft Ketz aan dat het negatieve beeld vooral te wijten is aan de organisatorische component en niet aan de inhoud van de opleiding. De rapporten van de visitatiecommissies geven aan dat deze voldoende op HBO-niveau zitten waardoor de twijfel kan worden weggenomen of de startende leerkracht voldoet aan de overige competenties. Om de goede dingen te blijven doen worden ook de docenten en ondersteuners voortdurend geschoold en verder geprofessionaliseerd.

De Edith Stein heeft een zevental lectoraten in huis gehaald en heeft daarmee een scala aan expertise aan te bieden aan studenten maar ook voor leraren basisonderwijs die zich verder willen professionaliseren. En daar wordt goed gebruik van gemaakt. De Raad van Advies, met daarin regionale vertegenwoordigers uit het onderwijsveld, heeft een grote invloed op de ontwikkelingen op deze in verhouding kleinschalige HBO-opleiding.

UIT DE GMR

In samenwerking met de andere schoolbesturen en de gemeente Hengelo onderzoekt de Dr. Schaepmanstichting momenteel de mogelijkheden voor invoering van een continu-rooster in het schooljaar 2013-2014. De GMR heeft in dit proces een cruciale rol: zij moet instemming verlenen. De grote vraag die ongetwijfeld bij u opkomt is natuurlijk: "Heeft onze eigen MR hierin geen instemmingsrecht? Uiteindelijk is het toch een zaak die individuele scholen aangaat?" Een Hengelo-brede invoering van het continu-rooster biedt natuurlijk voordelen: het aanbod voor naschoolse opvang door sportverenigingen en andere organisaties dat centraal geregeld is. Invoering van het continu-rooster kan ook consequenties hebben voor de leerkracht. Zonder er een waardeoordeel aan te koppelen noem ik er enkele: Verdwijnt de lesvrije woensdagmiddag en komt er daardoor ruimte voor bij- en nascholing? Verdwijnt de lange rustpauze tussen de middag? Komt er meer tijd voor niet-lesgebonden taken?

IN MEMORIAM

Op 2 januari j.l. is mevrouw Rie ter Morsche-Fakkert overleden. Rie heeft jarenlang aan basisschool 't Eimink gewerkt.

Wij wensen de familie veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

Moet je als leerkracht in de middagpauze samen met de kinderen lunchen? Heeft invoering gevolgen voor mijn lesdagen omdat mijn werktijdfactor verandert? Deze mogelijke gevolgen kunnen een cultuuromslag teweegbrengen waarbij de veranderende middagpauze en de „vrije“ woensdagmiddag (voor zover die nog bestond) verleden tijd worden. Samen met het College van Bestuur houdt de GMR de vinger goed aan de pols en, met name, de personeelsgeleding wil graag de meningen uit het veld horen om beslagen ten ijs te komen op het moment dat er beslissingen genomen worden.

Jan Goorhuis (secretaris)

RAPPORTEN MISBRUIK MINDERJARIGEN

Rapporten Gezondheidsraad, commissie Deetman en commissie Samson vragen een gerichte aanpak om seksueel misbruik van minderjarigen te voorkomen

'Kindermishandeling is een verschijnsel van alle tijden dat zich voordoet in vele vormen', aldus het afgelopen jaar verschenen advies van de Gezondheidsraad. Alleen al in Nederland worden jaarlijks ruim 100.000 kinderen mishandeld. Geestelijk, fysiek, maar ook – zo blijkt uit onderzoeksgegevens in dat advies – seksueel. Het gaat hier in zijn totaliteit om een groot maatschappelijk probleem, aldus de raad. Deze uitspraken onderstrepen het belang van de eindrapportage van de onderzoekscommissie en enkele andere, recent afgeronde of nog lopende onderzoeken. Het eindrapport van de commissie-Deetman naar seksueel misbruik binnen de Rooms-Katholieke Kerk bevestigt de hoofdconclusies van het rapport van de Gezondheidsraad.

Op vrijdag 16 december j.l. presenteerde Wim Deetman, oud minister van onderwijs en voormalig burgemeester van 's-Gravenhage, als

voorzitter van de Onderzoekscommissie het eindrapport naar seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk. De commissie-Samson is onder leiding van Rieke Samson-Geerlings, voormalig procureur-generaal bij de rechtbank in Rotterdam, nog bezig aan haar onderzoek naar seksueel misbruik van minderjarigen die onder verantwoordelijkheid van de overheid in instellingen of pleeggezinnen zijn geplaatst. Haar eindrapport zal in de tweede helft van dit jaar verschijnen.

De belangrijkste conclusies uit het rapport van de commissie Deetman luiden:

- De omvang van seksueel misbruik van minderjarigen in de katholieke kerk in de periode 1945 tot 2010 is procentueel betrekkelijk gering maar in absolute aantallen gaat het om een serieus probleem. Enige tienduizenden minderjarigen hebben te maken gehad met lichte, ernstige of zeer ernstige vormen van grensoverschrijdend seksueel gedrag. Vaak gaan slachtoffers decennia lang gebukt onder misbruikervaringen. Daarvoor hebben ze weinig gehoor in hun omgeving gevonden.
- Van onwetendheid van bisschoppen en andere kerkelijk bestuurders

over de problematiek van seksueel misbruik was geen sprake. Wel is naar het oordeel van de onderzoekscommissie in veel gevallen onvoldoende aandacht opgetreden en is te weinig aandacht besteed aan slachtoffers.

De resultaten die de commissie-Deetman presenteert laten onmiskenbaar zien wat de gevolgen van kindermishandeling kunnen zijn in relatie tot het latere leven. Ze spreekt de hoop uit dat de eerder genoemde adviezen en rapporten van de Gezondheidsraad, de Nationale rapporteur mensenhandel, haar eigen eindrapportage en het eindrapport van de commissie-Samson ertoe leiden dat in de volle breedte seksueel misbruik van minderjarigen de aandacht in samenleving en politiek krijgt die daartoe vereist is.

Eerder werd in het Schaepmanbulletin van juni 2010 (nr. 16, blz. 7) betoogd dat seksueel misbruik een vorm van machtsmisbruik behelst. De commissie-Deetman heeft zich de afgelopen anderhalf jaar beperkt tot onderzoek naar seksueel misbruik jegens minderjarigen binnen de katholieke kerk in Nederland. Daarbuiten ligt het misbruik jegens minderjarigen nog hoger. Eén op de tien kinderen wordt seksueel misbruikt door een volwas-

SLOOP KARDINAAL ALFRINK VOOR NIEUWBOUW

Terwijl de leerlingen van de Kardinaal Alfrinkschool les hebben in een dependance van het Twickelcollege, wordt het gebouw aan de Semmelweisstraat stukje voor stukje afgebroken. De verwachting is dat in februari 2012 met de nieuwbouw wordt begonnen.

MARIAN BAAKE, ADJUNCT-DIRECTEUR EN IB-ER OP DE ST.PLECHELMUS

Mijn onderwijsloopbaan begon als 19-jarige in juni 1976: net afgestudeerd op de Pedagogische Academie Hoogveld (nu de Edith Stein), mocht ik op de St. Jozefschool een paar dagen de leerkracht van groep 7 vervangen. Op de derde dag kwam "het hoofd" Albert Haverkort vragen hoe het ging. En of ik zin had om in augustus in zijn nieuwe school te komen werken in de nieuwe wijk "Hasseler Es". Een prachtige startplek, in groep 5, later ook 4, 3 en een combinatiegroep. Een groeiende school, met de eerste allochtone leerlingen, stadskinderen en kinderen van boerderijen uit Hasselo. Integratie was geen item: kinderen maakten ruzie en werden weer vriendjes. Er was een klein, jong en enthousiast team. Het woord studiedag moest nog worden uitgevonden, maar naast de wekelijkse vergaderingen waren we iedere week minstens een avond op school voor een cursus wiskobas, ouderparticipatie, catechese, of het voorbereiden van een schoolactiviteit. In 1982 werd de eerste van onze drie kinderen geboren, en werd ik full-time moeder, omdat het nog niet mo-

gelijk was om in deeltijd te werken. Gelukkig had Ton een reclame-bureau aan huis, waardoor ik regelmatig ergens een dagje kon invallen. Toen de jongste naar school ging werd dat vaker en langer. In 1997 viel ik bijna letterlijk met mijn neus in de boter op de St.Plechelmus: mijn sollicitatiegesprek was tijdens de lunch op de wekelijkse "broodjesdag". Opnieuw kwam ik in een klein, fijn en enthousiast team dat op weg was om Daltonschool te worden. En daar heb ik erg mee geboft. Ik vind dat Dalton een geweldige manier is om kinderen zich te laten ontwikkelen tot zelfstandig en sociaal denkende mensen die in een zekere mate van vrijheid mogen leren. Er is veel aandacht voor samenwerking, zelfstandigheid en vrijheid in verantwoordelijkheid. Dat het werkt is bijvoorbeeld goed te merken als we met onze groepen op excursie of bij een voorstelling zijn: we krijgen vaak te horen 'wat gedragen jullie leerlingen zich goed'. En menigeen verbaast zich er over dat de kinderen gewoon doorwerken als de leerkracht even niet in de klas is. In 1997 werkte ik anderhalve dag als groepsleerkracht. Dat breidde zich uit tot 3 dagen, steeds in de groepen 3 en 4, zo'n 10 jaar lang. Ondertussen kwam de taak van intern begeleider vrij. Ik voelde me aangesproken. Ik volgde een cursus in 2000 en kreeg taakuren naast de functie van leerkracht. Doordat mijn duo-collega wel eens wat extra's deed in de groep als

het ib-werk even piekte was de combinatie goed te doen. De Plechelmus groeide ondertussen van 140 naar 350 leerlingen. Het takenpakket van ib-ers leek al even hard te groeien. Was het eerst vooral gericht op de individuele leerlingenzorg en de administratie daarvan, later werd het accent verlegd naar het ondersteunen en coachen van leerkrachten en het mee sturen van onderwijsprocessen. Inmiddels besteed ik daar, samen met een aantal uren voor de begeleiding van de rugzakleerlingen, wekelijks gemiddeld 3 dagen aan. Het is heel gevarieerd werk en het contact met zoveel verschillende leerlingen, leerkrachten, ouders en externe deskundigen is uitermate boeiend. Het is een uitdaging om samen het onderwijs zo passend mogelijk te maken. Door de groei van de school en de verbouwplannen van de Heilig Hartkerk tot school namen de werkzaamheden voor Anneke fors toe. Omdat ik wat vaker ambulante was kon ik in sommige taken ondersteunen. Uiteindelijk mondde dat in 2007 na een sollicitatie en een assessment uit in de functie van adjunct-directeur. Daarna volgde ik een 2-jarige managementcursus waarbij het accent lag op de schoolleider als onderwijskundig leider. De theorie en vaardigheden die ik me daar eigen maakte komen ook prima van pas in het ib-werk. Mijn adjunct-taken bestaan o.a. uit het meedenken over en uitvoeren van het Daltononderwijs en onderwijskundig beleid, het voorbereiden van vergaderingen en studiedagen, de coördinatie van de stagiaires en invallers, het maken van de ouderinfo, contactpersoon voor ISS, en het bijhouden van de financiële administratie. Na een tijdrovende verhuizing naar onze prachtige nieuwe school zitten we nu middenin de verdere verbetering van onze "Dalton way of life" en combineren dat met de invoering van de 1-zorgroute en het verbeteren van het taal-leesbeleid. Een aantal flinke klussen, maar ook boeiend. Daar werk ik, samen met collega's, met veel plezier aan!

NIEUWJAARSRECEPTIE 2012

Hans Timmen citeert Kete Kervezee voorzitter van de PO-raad in het programma Pauw & Witteman: "Het onderwijs is beter dan onze reputatie en slechter dan onze ambitie."

...zelfbewust en met trots, omdat we wat te vertellen hebben....

Loes en Yvonne met hun crew tekenen voor de organisatie en uitvoering.

De aanwezigen luisteren aandachtig naar de nieuwjaarstoespraak waarin de collega's van De Esrein worden bedankt voor hun gastvrijheid.

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN ANITA ENSINK, SECRETARESSE KATHOLIEK BASISONDERWIJS HENGELO-ZUID

Om 06.25 uur gaat de wekker van onze zoon Coen, maar hij wordt daar niet wakker van. De onze gaat om 06.50 uur en dochter Laura roep ik om 07.00 uur. Beneden is de tafel al grotendeels gedekt. Brood e.d. erbij, dan is de ontbijttafel klaar. Walter, mijn man, heeft de thee al gemaakt. Op ronde met de hond, Balto. Gelukkig regent het niet. Het is lekker koud vanochtend maar op sommige plekken wel glibberig door het vriezen. Oppassen dus. Coen is toch uit bed gekomen... Met z'n vieren ontbijten. Gezellig. Dat komt niet zo vaak meer voor nu ze allemaal van de basisschool zijn. De een na de ander verdwijnt naar school of andere afspraken terwijl de oudste dochter Carmen zich nog eens lekker omdraait in bed.

08.10 Uur zit ik op de fiets naar school. Net voor de bel klinkt drinken we samen koffie en dan aan de slag. Eerst maar eens de agenda bekijken. Dan even een paar ziekmeldingen doorgeven aan de betreffende leer-

krachten. Vervolgens de mail beantwoorden en verwerken. Het is weer een afwisselend lijstje: het draaiboek voor de carnaval van de locatie Esrein, een reiskostendeclaratie, het adresbestand van de collega's moet geactualiseerd, een aanmelding voor een maatschappelijke stage, berichtjes voor de Eerste Communie en iemand die extra gewerkt heeft. Nadat het Intranet en de weekstaten zijn bijgewerkt kan ik aan mijn geplande werk beginnen. Gisteren hadden we een studiedag. De algemene evaluatie heeft Robert al klaar. Ik maak mijn eigen: is de inkoop goed geweest, was er voldoende te eten en te drinken, liep het goed met de koffie, thee, lunch, kosten enz. Op de broodjes was/is Murphy's Law van toepassing. Eerst kregen we de verkeerde broodjes en nu blijkt dat ze meer dan het dubbele afgerekend hebben. Dus op naar de supermarkt. Dat is wel een ritje waard want het wordt prima opgelost.

Tijdens de koffiepauze wordt, naast de prachtige Ipad van een collega, natuurlijk ook het weer besproken. Er zijn best een aantal mensen onderuit gegaan die ochtend. Na de pauze laat de telefoon zich regelmatig horen en omdat Maria er niet is kan ik niet zo rustig doorwerken. Er komen o.a. vragen met betrekking tot overzichten uit Parnassys, verbinding met de server van een andere locatie en stage-

vergoedingen. Ook moeten de ouders van een ziek kind gebeld worden. Het lukt me toch het inschrijfformulier aan te passen en op het Intranet te zetten.

Als de lunchpauze er op zit is de postbode geweest. Volgens mij krijgen we tegenwoordig soms wel drie keer op een dag post. In de tijd van de PTT was het toch overzichtelijker... Op de terugweg van de postbakken komen er gasten binnen die opgevangen moeten worden. Even later kan ik gelukkig verder met mijn werk en ik stort me op de bonnen. Het is altijd een aardige puzzel om deze bij de boekingen op de dagafschriften te vinden. De bonnen die ik mis vraag ik op bij de locatieleiders zodat ik het boekjaar hopelijk deze week af kan sluiten.

Tussendoor bekijk ik de digitale salarisstroom. Mooi systeem hoor. De ziek- en herstelmeldingen werk ik gelijk bij in Raet. Daarna naar huis.

Even oprfrissen en dan pak ik samen met Carmen de trein naar Utrecht. Daar aangekomen gaan we lekker eten in het restaurant van het Beatrix Theater. Om 20.00 uur begint de musical Miss Saigon. Mocht je hem nog niet gezien hebben: pak je kans want hij is werkelijk prachtig! Het was een heerlijk uitje zomaar in de week. De trein van 23.20 uur terug en we zijn om 01.00 uur weer in Hengelo. Gelukkig ben ik morgen vrij....

ouders - overtuigen. Dat geldt ook voor 3xS: schreeuwen-schelden-schuttingtaal. In het hoofdstukje "Mooie woorden" stelt ze dat drie woorden andere mensen als het ware kunnen betoveren: Dankjewel (Dankuwel), Alsjeblieft (Alstublieft) en Sorry (Pardon). "Deze woorden kosten niets maar leveren veel op". Toch blijven er botsingen. Boos worden of ruzie maken brengen geen oplossing. Tot tien tellen dus... Er staan nog veel meer voorbeelden in het 115 pagina's dik (dun) boekje met vele illustraties voorbeelden en dilemma's. Het boekje Kinderditz, kinderen weten hoe het hoort, kost slechts € 7,95.

leerlingen van de hoogste groepen van de basisschool. De inleiding is een samenvatting, je weet direct waar het over gaat als je het over etiquette hebt. En om het deftige er af te halen geeft ze als synoniemen: omgangsvormen of goede manieren. Later stelt ze dat als je goede manieren hebt, je ook beter in staat bent om vrienden te maken en te houden. "Goede manieren", stelt van Ditzhuyzen, "zijn voor het leven van de mens even belangrijk als schooldiploma's". Verderop gaat ze in op groetregels en iemand een hand geven. Hoe je dat doet is niet voor alle kinderen even vanzelfsprekend. En of een jongen zijn cap op mag houden in de klas staat er niet expliciet in maar je kunt het wel concluderen. Met etiquetteregels kun je het kind - en misschien ook zijn

Kinderditz.
"Je hoeft geen u tegen me te zeggen," zei de jonge, pas afgestudeerde leerkracht tegen een kind van groep 8. Beduusd keek het meisje haar aan. Thuis had ze geleerd dat je leraren, dokters, oudere mensen en bijvoorbeeld je leerkracht altijd aanspreekt met u. In het gezin is bewust of onbewust aandacht besteed aan etiquette. En daar hoort het ook. Thuis. Maar we weten ook dat de normen en waarden in het gezin erg uiteenlopen. En als leerkracht kun je er verlegen mee worden als bepaalde gedragingen thuis geaccepteerd worden of bon ton zijn. Reinildis van Ditzhuyzen een bekende Nederlander die vaker van zich heeft laten horen, heeft recent het boekje Kinderditz, Kinderen weten hoe het hoort, uitgebracht voor

DE BLEEK, ONZE ENIGE DORPSSCHOOL

Weggedoken achter de kerk ligt de school, aan de ene kant verscholen onder het groen en aan de andere kant uitzicht over de velden. De Bleek in Beckum is de enige plattelandschool van de Dr. Schaepmanstichting. Dan komt de vraag op of er verschillen zijn met een stadsschool. Locatieleider Dick Paalman ziet ze wel, maar essentieel zijn ze niet. De kinderen zijn gemiddeld wel wat gedisciplineerder. Opvallend is dat je voor en na schooltijd weinig ouders ziet in het gebouw. Wat overigens niet betekent dat ze niet betrokken zijn. De Bleek is de enige school in het dorp. Er is dus geen sprake van concurrentie. Bij de aanmelding van nieuwe leerlingen kun je haast volstaan met de formele inschrijving. Tegelijk vindt Dick dit een valkuil: "Het is ook op een dorpsschool belangrijk met ouders in te gaan op het onderwijsconcept en de organisatie van de school".

Leerkrachten spreken over de gemoeidelijkheid van hun school. "Je kent alle ouders en soms zelfs de grootouders van de kinderen." Ze blijven graag in hun vertrouwde omgeving. Dat de school deel uitmaakt van de scholengemeenschap KBHZ heeft als voordeel dat leerkrachten ervaringen met elkaar kunnen uitwisselen en dat specialisten (zoals IB-ers en ICT-ers) elkaar kunnen consulteren. Dit wordt door veel betrokkenen als een grote meerwaarde ervaren.

In december kregen kinderen les in Veilig Omgaan Met Opvallende Landbouwvoertuigen. Veel kinderen wonen op het platteland en hebben dus grote kans met deze voertuigen te maken te krijgen.

De leerkrachten voelen zich happy in hun vertrouwde omgeving

NIEUWBOUW DE TELGENKAMP, LOCATIE WEZELSTRAAT

Twee jaar geleden heeft de gemeente Hengelo aangegeven de noodlocaties van De Telgenkamp te gaan vervangen door nieuwbouw. Geen overbodige luxe aangezien de bouwkundige staat van de noodgebouwen ronduit slecht was en de onderhoudskosten de pan uitrezen. Besloten werd om de nieuwbouw aan de Wezelstaat plaats te laten vinden, aansluitend op de bestaande bouw.

Eind vorig schooljaar zijn de nieuwbouwactiviteiten gestart en daarvoor moesten eerst de noodlokalen aan de Wezelstraat verdwijnen. Niet de lokale jeugd maar een erkend sloopbedrijf nam deze keer de werkzaamheden voor haar rekening. Ook de dependance aan de Binnenveldweg is begin dit schooljaar gesloopt en daarmee hebben alle kleutergroepen weer hun basis op het hoofdgebouw gevonden. Door de systeembouw kreeg de nieuwbouw al snel haar uiteindelijke vorm en de aannemer verwacht in

maakt het gebouw op te kunnen leveren. Daarvoor moet er nog heel wat gebeuren, maar dan staat er ook een kwalitatief hoogwaardig gebouw waarmee we nog jaren vooruit kunnen. Aansluitend zal ook het schoolplein een opknappbeurt krijgen, maar daarover zijn we op dit moment nog in gesprek.

Op bijgevoegde foto's een kleine impressie van de bouwactiviteiten
Rick Schulten

